

NYHETS BREV HØSTEN 2022

**"DET ENDA SOM BÄR, NÄR ALLTING ANNAT VACKLAR
DET ER GUDS NÅD OCH GUDS BARMHÄRTIGHET."**

LYDIA LITHELL

MUNOITEI MTISI FRA MUTAMBARA TIL MOSKVA

Fadderprogrammet på Mutambara er vårt eldste fadderprogram, og i dag får 85 barn på forskjellige skoler i Mutambara-området støtte til skolegangen sin gjennom dette programmet. Dette betyr mye for disse barna!

Det fikk vi en hyggelig påminnelse om da det kom en hilsen fra Munoitei Mtisi på Whatsapp nylig.

Munoitei gikk ut fra Mutambara videregående skole i 2019, og med sin historie ønsker han å takke alle fadderne i Norge for det viktige arbeidet som gjøres!

«Den 5. oktober 1997 feiret Mtisi-familien at jeg ble født!

Jeg, Munoitei Mtisi, startet 10 år senere på Chayamiti barneskole i Chimanimani-distriktet i Zimbabwe. To år senere, den 27. oktober 2009 da jeg gikk i 3. klasse, opplevde jeg den mørkeste dagen i livet mitt. Han som sørget for at jeg fikk utdanning, og for mat på bordet hjemme hos oss, døde. Dette var min egen far. Jeg fikk problemer med å fortsette skolegangen min, og framtiden så mørk ut. Mamma hadde ikke jobb, og heller ikke søstrene mine kunne hjelpe meg. Jeg turte ikke engang å drømme om en lys framtid. Året etter, den 2. desember 2010, dro jeg hjemmefra for å tjene penger til livets opphold og min egen utdanning. Jeg jobbet for fru Munyebvu i 4 år, og hun betalte skolepenger og alt jeg trengte på skolen. I 2013 tok jeg eksamen og fullførte 7. klasse. Jeg begynte på ungdomsskolen i 2014, men så kunne ikke fru Munyebvu betale utdannelsen min lenger, og jeg måtte reise hjem. I 2015 lovet naturfagslæreren min fra ungdomsskolen, fru Mkoko, at hun skulle betale skolepenger for meg! Hun overførte meg fra ungdomsskolen i Chayamiti til Mutare, den nærmeste byen. Her gikk jeg et år på Chitakatira ungdomsskole. Etter dette året hadde heller ikke fru Mkoko mulighet til å hjelpe meg lenger, men heldigvis tok moren hennes over ansvaret for skolepengene mine i 2016. Hun lovet at hun skulle betale for meg til jeg hadde fullført skolen. Jeg ble overført til en skole i Mutambara-området, Nhedziwa ungdomsskole. Denne skolen ligger mellom Chayamiti og Mutambara. På Nhedziwa fikk jeg gode karakterer, selv om jeg hadde byttet skole 3 ganger i løpet av 4 år. Jeg fikk 6 A'er og 2 B'er på eksamen, og var godt fornøyd!

Jeg hadde veldig lyst til å fortsette på videregående, men fordi familien min hadde så dårlig råd, så var det helt umulig! Jeg dro derfor til skolen på Mutambara for å høre om de hadde mulighet for å gi meg stipend. Der traff jeg fru Chikwenjere, hun som har ansvaret for elevene på skolen som er med i Mutambaras fadderprogram. Hun søkte for meg, og i mars 2018 fikk jeg svar: Jeg hadde fått plass i Metodistkirken's fadderprogram på Mutambara!

Jeg var så glad!! Her fikk jeg mulighet til å lese naturfag, matte, biologi og kjemi. Jeg var, og er, veldig flink i matte! Jeg elsker matte!

I november 2019 besto jeg eksamenene i matte, biologi og kjemi.

Dette var kun takket være fadderprogrammet på Mutambara! Jeg vet ikke hvordan jeg skal uttrykke min takknemlighet. Må bare si at jeg setter så stor pris på den støtten dere har gitt meg og de andre elevene!

I 2021 søkte jeg for å ta utdanning i Russland, gjennom myndighetene i Zimbabwe. Senere samme år, fikk jeg en epost som bekreftet at jeg hadde kommet inn på et 1-årig forbedrende kurs, hvor jeg skulle lære russisk før videre studier.

Nå er jeg i Russland. Jeg har fullført språkkurset og startet på studiet nå i september. Studiet jeg tar er innen veterinær og hygiene. Å studere i utlandet er en drøm som går i oppfyllelse!

Igen, tusen, tusen takk til alle dere som har hjulpet meg i utdanningsløpet mitt!»

Fra fadderprogrammets julefest i 2018. Munoitei bakerst, sammen venner fra Mutambara videregående. Metodistkirken Misjonsselskaps Anne Ng Forster var også med på festen!

Bli fadder!

For 200 kroner i måneden bidrar du til at et barn får utdanning, og mulighet til en bedre framtid i Zimbabwe, Liberia eller Sierra Leone!

Send en e-post til
fadder@metodistkirken.no

VINNERNE AV EL-SPARKESYKKEL OG LEGO

Misjonsssekretær Øyvind Aske og Svein Egil Røsnes

Årets sommerprosjekt var skolebygging i Njama Kowa i Sierra Leone, og engasjementet har vært stort rundt innsamlingen til dette prosjektet!

Mange tok lodd på våre flotte gevinster, og de heldige vinnerne ble Svein Egil Røsnes som ble vinneren av legosettet og Martin Vestøl, som vant den flotte el-sparkesykkelen!

Svein Egil Røsnes var misjonær i Gbason Town fra 1985-87. Han minnes denne tiden som en av livets «høyde».

«Lokalbefolkningen var svært vennlige mot oss, og tok godt vare på oss på sin måte. Og vi bidro på vår måte. Et av mange minner som jeg husker var vår første julaften. Det var allerede ettermiddag og alt var nesten klart. Men det skulle vise seg å bli en alternativ julekveldsfeiring denne gang. Plutselig hører vi masse stemmer og ser en større gruppe mennesker og militære komme mot oss. Hva skjer nå?

Tankene løp. De ba oss om hjelp med transport mot nord inn i landet ettersom deres transportenhet hadde brutt sammen. Militæret raslet lett med maskingeværet dersom vi skulle komme på andre ideer... Det var barn, mødre og gamle og vi syntes synd på dem. Det var ingen annen måte å ta seg frem på, enn med bil. Etter felles rådslagning pakket vi vekk julematen, og pakket bilen for en lang reise.» Svein mimrer videre: «Mil etter mil i jungelens skog ble til timer på reise, med sang, så vidt jeg husker. Til slutt kom vi fram og ristet av oss støvet. Fremkomsten ble betalt med stor takknemlighet. I etter tid kan en jo si at dette er et eksempel på nyttig, meningsfull og praktisk julegave å dele. Julenatten bestod av lang eksotisk hjemreise med jungellyder som gresshoppe tenorer og froggy bass og apeskrik med støtte av andre ulike vesener som fantes på vår vei, akkompagnert med tromme lyder fra de enkelte landsbyene. Til syvende og sist var vi egentlig glade for å kunne være til hjelp og endelig komme til kya.»

Begge vinnerne var veldig fornøyde, og på Øyvind Askes spørsmål til Martin Vestøl om han er for eller imot el-sparkesykler, svarer han:

«Jeg synes el-sparkesykler har fått ett ufortjent dårlig rykte – mye på grunn av problematikken knyttet til hvordan utleie har blitt håndtert. Det er jo en flott fremkomst middel brukt på riktig måte. Dette er vår første el-sparkesykkel – vi har først og fremst basert oss på bruk av sykkel, men har et par vanlige sparkesykler som ungene bruker også.

Drammen har mange el-sparkesykler både utleie og private. Stort sett fungerer det godt så lenge en tar hensyn til hverandre og sørger for skikkelig parkering. Du skal ikke se bort ifra at den er vel så populær blant barna som blant oss voksne. Vi har jo ikke bil og sykler og går til det meste. Jeg tror el-sparkesykkelen først og fremst vil bli brukt som alternativ til det å gå – f.eks. til og fra butikken og når det gjøres småærend.»

Martin, som også er hovedstyrets nye leder, har et stort hjerte for misjons- og bistandsarbeid. «Kirkens misjonsarbeid preges av mye av det som for meg er viktig. Troen og frelsen er ikke avhengig av ytre handlinger, men Guds kjærlighet til oss er grenseløs og livsforvandlende og misjonsselskapet har en praktisk tilnærming der nestekjærlighet og forkynnelse er to sider av samme sak. Vi har alle lik rett til forandring, utvikling og vekst og den partnerskapsmodellen som preger kirkens misjonsarbeid har jeg stor tro på. Det er

Martin Vestøl på el-sparkesykkel i Drammen

lokalt kunnskapen om behovet finnes og vi får lov til å være med på å støtte praktiske tiltak startet på lokalt initiativ - og med lokale krefter i førersetet.

Prosjektet med barneskole i Njama Kowa er et godt eksempel på lokalt eierskap og langsiktig, helhetlig tenkning som bidrar til utvikling, likeverd og selvrespekt. Et praktisk arbeid der vi legger vekt på å hjelpe mennesker i dette livet, ikke bare frelse dem for det evige livet. Eller sagt med Frans av Assisis ord: *Forkynn evangeliet. Om nødvendig også med ord*», avslutter Martin Vestøl.

HJERTELEG TAKK

FOR ALLE GAVER SOM BLE
GITT TIL SOMMERPROSJEKTET
I NJAMA KOWA!
TOTALT KOM DET INN
62.080 KRONER TIL SKOLEN

16 ungdommer på leir på Nordmarks-
kapellet i august, bidro til prosjektet med
et misjonsløp! Deltakerne sprang runder
på området og hadde sponsorer som ga
penger pr. runde. En deltaker sprang hele
26 runder! Etterpå ble det delt ut priser for
det mest kreative innslaget. Noen fullførte
løpet i Hans Nilsen Hauge-stil mens de
strikket, andre bar et bord og noen bar
hverandre! Engasjementet var
upåklagelig, og det ble samlet inn hele
11.600 kroner til skolen i Njama Kowa!
Fantastisk!

SKOLEN I NJAMA KOWA TAR FORM

Hele landsbyen har bidratt til arbeidet med å få den etterlengtede skolen ferdig, og elevene venter utålmodige!

Lokalbefolkningen får også viktig opplæring i menneskerettigheter, likestilling, anti-korrupsjon og miljøvern.

TIL MINNE OM KAREN ODBERG PETTERSSON

Misjonær Karen Odberg Petterson døde 14. oktober i Båstad, Sverige etter lang tids sykdom. Karen vokste opp i Sandnes, var utdannet sykepleier fra Betanien, Oslo og jordmor fra statens skole for jordmødre. Etter et misjonskurs på Selly Oak i Birmingham, tjenestegjorde hun som sykepleier på Ganta i Liberia fra 1977-1980. Hun giftet seg med Bertil Pettersson og de fikk 2 barn sammen. Karen hadde misjonskall og Bertil ble med. Nå ble det to omganger med tjeneste på Kessua i Angola. Først en periode fra 1985-87 og så ny periode fra 1987-89. I 1992 reiste hele familien ut igjen. Nå var det Bertil som hadde kontrakt med MM.

Misjonærtjenesten endte opp med fullendelsen av POSOCA programmet med bygging av alle skolene i nært samarbeid med Metodistkirken i Angola og Marilina og biskop Emilio de Carvalho i årene fram til 1996. Da reiste de hjem. Karen beskrives som sterk og uavhengig, med sine meningers mot og med et stort hjerte for sine medmennesker. Allerede som ung visste hun at hun hadde et misjonskall. Sammen med sin Bertil satte hun et varig preg på vår kirke i Angola disse årene. Da den siste av POSOCA skolene, Galilea, ble innviet av den norske bistandsministeren Kari Norheim-Larsen, var det Karen som ble utpekt til å være offisiell tolk. De 9 skolene som Bertil ledet byggingen av, ble så anerkjente at Karen var på angolansk TV hver kveld en hel uke! Karen og Bertil hadde et åpent og gjestfritt hus og deres angolanske venner kom hyppig på besøk for å få råd, hjelp og støtte. Karen beskrives ellers som en fargerik og modig person, med en fantastisk humor og en god latter. Hun fikk sette sitt preg på sin samtid og sin familie og mange er de som vil savne henne. Vi lyser fred over Karen Odberg Petterssons gode minne.

KIRKEN I GBASON TOWN

Den siste rapporten fra pastor Hillary Jerbo i Gbason Town forteller at kirkebygget i Gbason Town nærmer seg ferdigstillelse. Det har vært regntid siden mai måned og regnet har gjort mange veier nesten uframkommelige. Dette har forsinket transporten av byggematerialer. Likevel har arbeidet gått framover med sementarbeid inne og ute og pussing av murer. Septiktank er gravd ut og muret opp, likeså trappa foran inngangen. Dørene er nettopp satt inn. Det som gjenstår nå, er å installere toaletter og sette inn vinduer. Deretter skal det males. Når den operasjonen er gjort er nok pengene brukt opp. Budsjettet på 30.000 USD er ganske nøkternt for et kirkebygg, og vil ikke kunne klare å dekke inn utgifter til fliser på gulvet eller kirkebenker/stoler. Pastoren ønsker seg også musikkinstrumenter. Menigheten ber til Gud om at han skal røre ved noens hjerter til å bidra til disse tingene. Men la det ikke være tvil om at menigheten takker Gud av hele sitt hjerte for den nye og moderne kirken i veikrysset opp til misjonen. For 2 år siden var det ingenting der – nå ligger Gbason Towns nyeste bygning der som en invitasjon til gudstjenester og samlinger. La oss fortsette å be om at Gud også må fortsette sitt arbeid med å lage levende steiner til sitt nye tempel i Gbason Town.

NYTT MISJONSRAÅD

Etter valgene på sommerens årskonferanse ble det en del utskifting i MMs styre. Ny leder for misjonsrådet er prest Marianne Munz. På første misjonsråd i det nye arbeidsåret ble Bjørn Sivert Broback valgt som nestleder. Ny leg kvinne er Juliet Young fra Sentralkirken i Oslo. Ny leg mann er Knut Kvaal fra Østås menighet. Nytt lagt varamedlem er Ellen Bjørnholdt fra Drammen menighet. Victor Sekyere fra Egersund gikk ut som pastoralt medlem etter 4 år. Aart Huurnink fra Stavanger gikk ut som lek mann etter 12 år i styret og 8 av disse som leder. Torill Langbråthen gikk ut som leg kvinne etter 24 år (!) i styret, derav 13 år som leder. Alle 3 har bidratt inn i styret, Victor fra Ghana har hatt et unikt utgangspunkt som afrikaner, og delt av sin erfaring, kunnskap og visdom. Aart har vært en god og viktig leder for misjonsrådet i en krevende tid.

Han er analytisk, engasjert, tydelig og uredde. Samtidig er han omsorgsfull, jovial og en god forkjemper for PID modellen som er vår måte å drive misjon på. Torill har også vært en aktiv og viktig leder for misjonsrådet da vi gikk over fra å ha norske misjonærer ute til kun å ha afrikanske partnere i samarbeidslandene. Torill har tatt det nødvendige ansvaret, hun er kunnskapsrik, klok og kan kirken og misjonshistorien vår. Hun har også kjent våre internasjonale kontakter i Afrika og i GBGM og ECOM gjennom mange år.

Ønsker du å gi en høstgave til arbeidet vårt?

Du kan støtte misjonen via SMS eller Vipps. Send SMS med «høst» til 2248 for å gi 200 kroner, eller Vipps ønsket beløp til 2248 og merk med Høstgave. Du kan også sende en høstgave til misjonen på kontonummer 3000 13 88084

«DET ENDA JAG VET, DET ER AT NÅDEN
RÄCKER
ATT KRISTI BLOD MIN SYND, MIN SKULD
BETÄCKER
DET ENDA JAG HAR ATT LITA TILL ENGÅNG,
DET ER GUDS NÅD, GUDS GRÄNSLÖSA NÅD»

LYDIA LITHELL

Øyvind Aske, Misjonssekretær

Ragnar Falch, Økonomileder

Anne Ng Forster, Bistandskonsulent